

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

Уваскрослы Госпад — Біблейскае даследаванне KJV з нумарамі Стронга

КРЫЖ, ДОКАЗ І ВЯРТАННЕ — ЧАМУ СМЕРЦЬ МУСИЛА БЫЦЬ ТАКОЙ, І ШТО БУДЗЕ ДАЛЕЙ

Асноўнае біблейскае вучэнне — Евангелле Ісуса Хрыста

ПАЧАТКОВАЕ СЛОВА

Чаму Ісусу трэба было памерці? Што даказала пустая магіла? Што адбудзецца, калі ён вернецца? Гэтае даследаванне звяртаецца з гэтымі трыма пытаннямі да Бібліі і дазваляе Бібліі адказаць на іх яе ўласнымі словамі.

Гэтае даследаванне разглядае, чаму кроў павінна была быць праліта. Гэтае даследаванне разглядае, як глыбока Ён спусціўся, і чаго крыж каштаваў Яму. Гэтае даследаванне разглядае Айца, які называе Сына Богам і Госпадам. Гэтае даследаванне разглядае Госпада, які гаварыў з Госпадам Давіда. Гэтае даследаванне разглядае Хрыста, уваскрэслага з мёртвых, і Хрыста, жывучага ў людзях, якіх Ён уратаваў. Гэтае даследаванне разглядае Яго вяртанне і выбар, які трымае вечно.

ТРЫ ПЫТАННІ, НА ЯКІЯ АДКАЗВАЕ ГЭТА ДАСЛЕДАВАННЕ:

1. Чаму смерць Ісуса павінна была быць праз кроў, а не праз нешта лягчэйшае?
2. Як Давід мог называць свайго ўласнага сына сваім Госпадам у Псалме 110:1?
3. Што даказала ўваскрэсненне, і што адбудзецца, калі Ісус вернецца?

ПАЧАТКОВЫ ЯКАР

1 ЦІМАФЕЯ 2:5 Бо адзін Бог і адзін Пасярэднік паміж Богам і людзьмі — Чалавек Хрыстос Ісус, (6) Які аддаў Сябе на адкупленне за ўсіх, як сьведчаньне ў свой час,

АДЗІН БОГ + АДЗІН ПАСРЭДНІК ПАМІЖ БОГАМ І ЛЮДЗЬМІ, ЧАЛАВЕК ХРЫСТОС ІСУС.

(Мае асабістыя думкі: Пасярэднік (той, хто стаіць паміж двума раздзеленымі бакамі, каб прывесці іх зноў разам) павінен цалкам належаць абодвум бакам, інакш ён не можа служыць пасярэднікам. Паглядзіце, што кажа

1 Цімафею 2:5 пра тое, кім з'яўляецца пасярэднік: "чалавек Хрыстос Ісус". Ісус Хрыстос павінен быць чалавекам, інакш ён не можа стаяць там, дзе стаяць людзі, і памерці чалавечай смерцю. Паглядзіце, што кажа 2 Карынфянаў 5:19 пра тое, што было ісцінай унутры той смерці: "Бог быў у Хрысце". Ісус Хрыстос павінен быць Богам, інакш яго смерць — гэта проста яшчэ адна смерць чалавека, якая не дае выратавання (збавення ад граху і кары за грэх) нікому. Вось чаму адказ на пытанне "хто такі Ісус" — гэта не другараднае пытанне толькі для навукоўцаў. Уся дактрына выратавання залежыць ад адказу на гэтае пытанне.)

Н. ЧАМУ СМЕРЦЬ ПАВІННА БЫЛА БЫЦЬ ТАКОЙ — МОСТ НАЗАД ДА БОГА

Н1. ПРАБЛЕМА, СКАЗАНАЯ ПРОСТА

ІСАЯ 59:2 Бо беззаконні вашыя аддзялілі вас ад Бога вашага, і грахі вашыя схавалі аблічча Ягонае ад вас, каб Ён [вас] ня чуў.

БО БЕЗЗАКОННІ ВАШЫЯ АДДЗЯЛІЛІ ВАС АД БОГА ВАШАГА.

РЫМЛЯНАЎ 3:23 бо ўсе зграшылі і пазбаўлены славы Божае,

БО ЎСЕ ЗГРАШЫЛІ І ПАЗБАЎЛЕНЫ СЛАВЫ БОЖАЕ.

Н2. ЧАМУ КРОЎ, А НЕ ШТОСЬЦІ ПРАСЦЕЙШАЕ

ГЕБРАЯЎ 9:22 І амаль усё паводле Закону ачышчаецца крывёю, і без праліцця крыві не бывае адпушчэння. **[G859 aphesis ■]**

І БЕЗ ПРАЛІЦЦЯ КРЫВІ НЕ БЫВАЕ АДПУШЧЭННЯ.

ЛЯВІТ 17:11 Бо душа цела ў крыві, і Я даў яе вам, каб на ахвярніку перамольвалі ёю за душы вашыя, бо кроў перамольвае за душу.

БО ДУША ЦЕЛА Ў КРЫВІ --> БО КРОЎ ПЕРАМОЛЬВАЕ ЗА ДУШУ.

ГЕБРАЯЎ 10:4 бо немагчыма, каб кроў валоў і казлоў забірала грахі.

БО НЕМАГЧЫМА, КАБ КРОЎ ВАЛОЎ І КАЗЛОЎ ЗАБІРАЛА ГРАХІ.

(Мае асабістыя думкі: Пастаўце гэтыя тры вершы разам, і ўся старажытная сістэма жыртваў тлумачыцца сама сабой. Жыццё ў крыві. Грэх кранае жыцця. У старажытныя часы жывёльныя жыртвы забяспечвалі скупленне (часовае прыкрыццё грэху, якое аднаўляла становішча чалавека перад Богам) дзень за днём, на працягу сотняў гадоў. Пасланне да Набрауай прама сцвярджае, што жывёльныя жыртвы ніколі не маглі забраць грэх. Дык навошта тады былі ўсе гэтыя жывёльныя жыртвы? Жывёльныя жыртвы трымалі доўг грэху бачна неплагашаным. Жывёльныя жыртвы былі доўгім, паўторным, штодзённым напамінам, што жыццё вінавата. Жывёльныя жыртвы трымалі гэты напамін на месцы, пакуль не наступіла тая адна смерць, якая магла цалкам заплаціць доўг грэху.)

Н3. ЯК ГЛЫБОКА ЁН ЗЫШОЎ

ФІЛІПІАНАЎ 2:5 Бо няхай тое ў вас думаецца, што і ў Хрысьце Ісусе, (6) Які, маючы постаць Бога, не лічыў захопам быць роўным Богу, (7) але прынізіў Сябе, прыняўшы постаць слугі, стаўшыся на падабенства людзей і знойдзены выглядам, як чалавек, (8) панізіў Сябе, стаўшыся паслухмяным ажно да смерці, і смерці крыжовай.

МАЮЧЫ ПОСТАЦЬ БОГА --> ПРЫНЯЎШЫ ПОСТАЦЬ СЛУГІ --> СТАЎШЫСЯ ПАСЛУХМЯНЫМ АЖНО ДА СЬМЕРЦІ, І СЬМЕРЦІ КРЫЖОВАЙ.

(Мае асабістыя думкі: Заўважце паслядоўнасць сыходжання ў Філіпійцаў 2:6-8. Ісус быў у вобразе Божым. Ісус быў пазбаўлены рэпутацыі. Ісус прыняў вобраз слугі. Ісус прыняў падабенства чалавечае. Ісус упакорыў Сябе. Ісус стаў паслухмяным. Ісус памёр. Затым Павел дадаў яшчэ два словы, якія сказ строга не патрабаваў: "нават смерці крыжовай". Простае сцвярджанне, што Ісус памёр, было недастатковым для Паўла. Канкрэтны спосаб смерці Ісуса з'яўляецца часткай думкі Паўла.)

Н4. ШТО ГЭТА САПРАЎДЫ КАШТАВАЛА ЯМУ — СКАЗАНА НАПЕРАД І СКАЗАНА ЗНОЎ ПАЗНЕЙ

ІСАЯ 50:6 Сьпіну Маю Я падставіў тым, якія б'юць, і шчокі Мае — тым, якія ўдараюць. Аблічча Маё Я не схаваў ад ганьбы і плявання.

СЬПІНУ МАЮ Я ПАДСТАВІЎ ТЫМ --> АБЛІЧЧА МАЁ Я НЕ СХАВАЎ АД ГАНЬБЫ І ПЛЯВАННЯ.

ПСАЛЬМЫ 22:17–22:19 (KJV 22:16-18) Бо сабакі абступілі мяне, грамада злачынцаў атачыла мяне, яны прабілі рукі мае і стопы мае. (17) Можна палічыць усе косткі мае. Яны глядзяць, на мяне ўглядаюцца. (18) Яны падзялілі адзеньне маё між сабою і пра вопратку маю кідалі жэрабя.
ЯНЫ ПРАБІЛІ РУКІ МАІ І НАГІ МАІ --> ЯНЫ ДЗЕЛЯЦЬ АДЗЕННЕ МАЁ ПАМІЖ САБОЮ І КІДАЮЦЬ ЖЭРАБ'Е АБ АДЗЕЖЫ МАЁЙ.

МАЦЬВЕЯ 27:35 А тыя, што ўкрыжавалі Яго, падзялілі адзеньне Ягонае, кідаючы жэрабя, каб споўнілася сказанае праз прарока: «Падзялілі адзеньне маё між сабою і пра вопратку маю кідалі жэрабя».

ЯГО РАСПЯЛІ І ПАДЗЯЛІЛІ АДЗЕННЕ ЯГО, КІДАЮЧЫ ЖЭРАБ --> КАБ СПОЎНІЛАСЯ.

ЯНА 19:34 але адзін з жаўнераў дзідаю прабіў бок Ягоны, і адразу выцякла кроў і вада.

КАП'Ё ПРАБІЛА ЯГО РЭБРЫ --> І ТУТЖА ВЫЙШЛА КРОЎ І ВАДА.

(Мае асабістыя думкі: Давід напісаў пра пракалоныя рукі і ногі ў Псальме 22. Давід напісаў пра воінаў, якія дзялілі адзеньне, у Псальме 22. Давід напісаў гэта за тысячу гадоў да таго, як хтосьці ў Ізраілі ўбачыў распяцце. Давід не апісваў нешта, што адбылося з ім самім. Матфей напісаў стагоддзямі пазней, пасля таго як адбылося распяцце Ісуса. Матфей запісвае, што воіны зрабілі роўна тое, што апісана ў Псальме 22. Матфей тлумачыць, чаму воіны так зрабілі: "каб спраўдзілася". Прачытайце абодва апаведы разам. Давід напісаў свой апавед, гледзячы наперад у часе, не маючы магчымасці ведаць, што распяцце адбудзецца. Матфей напісаў свой апавед, гледзячы назад на распяцце, не маючы магчымасці адмаўляць, што распяцце адбылося.)

Н5. ДЗЕЛЯ ЧАГО БЫЛА ГЭТАЯ СМЕРЦЬ — МОСТ, А НЕ ТРАГЕДЫЯ

РЫМЛЯНАЎ 5:8 А Бог Сваю любоў да нас даводзіць тым, што Хрыстос памёр за нас, калі мы былі [яшчэ] грэшнікамі. **[G2644 katallasso ■]** (9) Дык тым больш цяпер, калі мы апраўданы крывёю Ягонай, збаўленыя будзем праз Яго ад гневу. (10) Бо калі, будучы ворагамі, мы пагадзіліся з Богам праз сьмерць Сына Яго, шмат больш, пагадзіўшыся, будзем збаўленыя праз жыццё Ягонае.

КАЛІ МЫ ЯШЧЭ БЫЛІ ГРЭШНИКАМІ, ХРЫСТОС ПАМЁР ЗА НАС --> МЫ ПРЫМІРЫЛІСЯ З БОГАМ СМЕРЦЮ СЫНА ЯГО.

2 КАРЫНЬЦЯНАЎ 5:18 Усё ж ад Бога, Які праз Ісуса Хрыста пагадзіў нас з Сабою і даў нам служэнне прымірэння. **[G2643 katallage ■]** (19) Бо Бог быў у Хрысьце, пагаджаючы з Сабою сьвет, не залічваючы ім праступкаў іхніх, і ўклаў у нас слова прымірэння. (20) Дык мы спаўняем пасольства замест Хрыста, як бы Сам Бог просіць праз нас; за Хрыста просім: «Пагадзіцеся з Богам». (21) Бо Таго, Які грэху ня ведаў, Ён зрабіў за нас грэхам, каб мы ў Ім сталіся праведнасьцю Божай.

БОГ БЫЎ У ХРЫСЦЕ, ПРЫМІРАЮЧЫ СВЕТ З САБОЮ --> ЁН ЗРАБІЎ ЯГО ЗА НАС ГРЭХАМ, ЯКІ НЕ ВЕДАЎ ГРЭХУ.

Н6. ЗМЕЙ НА ЖЭРДЦЫ — СТАРАЖЫТНЫ ВОБРАЗ, ЯКІ ЁН ЗАСТАСАВАЎ ДА САМОГА СЯБЕ

ЛІКІ 21:8 І сказаў ГОСПАД Майсею: «Зрабі [зьмея] палючага і падымі яго як сыцяг. Кожны ўкушаны, калі гляне на яго, будзе жыць». (9) І зрабіў Майсей зьмея мядзянага, і ўзьняў яго як сыцяг, і сталася, што калі зьмей укусіў чалавека, а ён глянуў на зьмея мядзянага, дык заставаўся жыць.

КОЖНЫ ўКУШАНЫ, ПАГЛЯДЗЕЎШЫ НА ЯГО, БУДЗЕ ЖЫЦЬ.

ІНШЫ ПОГЛЯД, ТАЯ Ж САМАЯ СЦЭНА — жэрдка ў пустыні і крыж на пагорку

ЯНА 3:14 І, як Майсей падняў зьмея ў пустыні, так мусіць быць падняты Сын Чалавечы, (15) каб кожны, хто верыць у Яго, не загінуў, але меў жыццё вечнае. (16) Бо так палюбіў Бог сьвет, што Сына Свайго Адзінароднага аддаў, каб кожны, хто верыць у Яго, не загінуў, але меў жыццё вечнае. (17) Бо не паслаў Бог Сына Свайго ў сьвет, каб судзіць сьвет, але каб сьвет быў збаўлены праз Яго.

І ЯК МАЙСЕЙ УЗНЁС ЗМЕЯ ў ПУСТЫНІ, ТАК НАЛЕЖЫЦЬ БЫЦЬ УЗНЕСЕНЫМ СЫНУ ЧАЛАВЕЧАМУ --> КОЖНЫ, ХТО ВЕРЫЦЬ У ЯГО, НЕ ЗАГІНЕ.

(Мае асабістыя думкі: Гэтая сувязь паміж Лікамі 21 і Іоанам 3 не выдуманая гэтым дасьледаваннем. Ісус сам прама і ўголас заявіў пра гэтую сувязь, кажучы пра ўласную асобу. Людзям, што паміралі ў пустыні, не казалі

выправіцца самім. Людзям, што паміралі ў пустыні, не казалі быць адважнымі. Людзям, што паміралі ў пустыні, не казалі заслужыць вылячэнне. Людзям, што паміралі ў пустыні, было сказана ПАГЛЯДЗЕЦЬ на тое, што Бог узняў на слупе. Людзі, што паміралі ў пустыні і паглядзелі, засталіся жывыя. Цяпер злучыце гэтыя дзве сцэны разам і заўважце дзіўную частку. Меднага змея, узнятага на слупе, было зроблена ў форме той самай рэчы, якая забівала людзей, што глядзелі на яго. Павел сцвярджае падобную дзіўную праўду пра крыж. Павел кажа, што Ісус БЫЎ ЗРОБЛЕНЫ грахом за нас, хоць Ісус не ведаў грэху (2 Карыніянам 5:21). Лек быў узняты ў той самай форме, што і праклён.)

I. САМ АЙЦЕЦ НАЗЫВАЕ СЫНА "БОГАМ" І "ГОСПАДАМ"

І1. ГЕБРАЯЎ 1:1 Бог, Які шмат разоў і шматлікімі спосабамі здаўна гаварыў да бацькоў праз прарокаў, (2) у апошнія гэтыя дні прамовіў да нас праз Сына, Якога паставіў за спадкаемцу ўсяго, праз Якога і вякі ўчыніў. (3) Ён, будучы зьзяньнем славы і выразам існасьці Ягонай і ўсё словам моцы Сваёй трымаючы, учыніўшы праз Сябе ачышчэнне грахоў нашых, сеў праваруч велічы на вышынях,

ЁН ГАВАРЫЎ НАМ ПРАЗ СЫНА + ПРАЗ ЯКОГА І СТВАРЫЎ СВЕТЫ --> ЗЗЯННЕ СЛАВЫ ЯГО І ВОБРАЗ ІСТОТЫ ЯГО.

І2. ГЕБРАЯЎ 1:5 Бо каму з анёлаў сказаў Ён калі: «Ты — Сын Мой, Я сёння нарадзіў Цябе»? І яшчэ: «Я буду Яму Айцом, і Ён будзе Мне Сынам»? **[G4416 prototokos ■]** (6) А калі ізноў уводзіць Першароднага ў сусвет, кажа: «І няхай паклоняцца Яму ўсе анёлы Божыя».

БО КАМУ З АНЁЛАЎ СКАЗАЎ ЁН КАЛІ: «ТЫ — СЫН МОЙ? --> І НЯХАЙ ПАКЛОНЯЦЦА ЯМУ ўСЕ АНЁЛЫ БОЖЫЯ.

(Мае асабістыя думкі: Увесь першы раздзел кнігі Габрэяў утварае адзін доўгі довад. Довад у тым, што Сын не з'яўляецца анёлам і ніколі ім не быў. Гэта варта заўважыць у даследаванні, якое толькі што прысвяціла шмат старонак постаці, названай "анёл Гасподні". Габрэйскае слова малак называе даручэнне. Уласны Сын Божы выконваў гэта даручэнне ў пэўныя часы ў Старым Запавеце. Але аўтар кнігі Габрэяў не дазволіць нікому залічыць Сына да ліку створаных анёлаў. Анёлам загадана пакланяцца Сыну.)

І3. ГЕБРАЯЎ 1:8 А наконт Сына: «Пасад Твой, Божа, на век вечны; кій правасьці — кій валадарства Твайго. (9) Ты палюбіў праведнасьць і зьненавідзеў беззаконьне. Дзеля гэтага памазаў Цябе, Божа, Бог Твой алеем весялосьці больш за таварышаў Тваіх». (10) І: «Ты напачатку, Госпадзе, умацаваў зямлю, і неба — справа рук Тваіх; (11) яны загінуць, а Ты застаешся; і ўсе, як шаты, састарэюць, (12) і, як адзеньне, Ты скруціш іх, і яны зьменяцца; а Ты — Той Самы, і гады Твае ня скончацца».

А ПРА СЫНА КАЖА: ПРАСТОЛ ТВОЙ, БОЖА, НАВЕКІ ВЯКОЎ --> ТЫ, ГОСПАДЗЕ, СПАКОНВЕКУ ЗАСНАВАЎ ЗЯМЛЮ.

(Мае асабістыя думкі: Прачытайце зноў першыя пяць слоў Паслання да Габрэяў 1:8: "А аб Сыне: " Гэты сказ не з'яўляецца думкай аўтара кнігі Габрэяў аб Ісусе. Гэты сказ запісвае, як Бог Айцец гаворыць непасрэдна да Сына. Бог Айцец называе Сына "Божа." Бог Айцец затым называе Сына "Госпадзе." Бог Айцец затым прыпісвае Сыну стварэнне зямлі і нябёсаў. Калі хтосьці хоча сцвярджаць, што Сын ніколі не называецца Богам у Пісанні, гэтая асоба павінна звярнуцца да гэтага верша, дзе Айцец называе Сына Богам.)

РОЗНЫ ПОГЛЯД, ТОЕ Ж САМАЕ МЕСЦА — песня, напісаная для цара, і Айцец цытуе яе Свайму Сыну

ПСАЛЬМЫ 45:7–45:8 (KJV 45:6-7) Пасад Твой, Божа, на вякі вечныя! Кій роўнасьці — кій валадарства Твайго. (7) Ты палюбіў праведнасьць і ўзьненавідзеў бязбожнасьць. Дзеля гэтага памазаў Цябе, Божа, Бог Твой, алеем радасьці больш за таварышаў Тваіх.

ПРАСТОЛ ТВОЙ, БОЖА, ВЕЧНЫ НАВЕКІ --> БОГ, БОГ ТВОЙ, ПАМАЗАЎ ЦЯБЕ АЛЕЕМ РАДАСЦІ БОЛЬШ, ЧЫМ СЯБРОЎ ТВАІХ.

ПСАЛЬМЫ 102:26–102:28 (KJV 102:25-27) Здаўна Ты заснаваў зямлю, і нябёсы — твор рук Тваіх. (26) Яны згінуць, а Ты застанешся; і ўсе яны, як адзеньне, спарохнеюць, як вопратку іх пераменіш, і яны пераменяцца; (27) а Ты — Той самы, і гады Твае ня маюць канца!

ЗДАЎНА ТЫ ЗАСНАВАЎ ЗЯМЛЮ --> І ГАДЫ ТВАЕ НЯ МАЮЦЬ КАНЦА.

(Мае асабістыя думкі: гэта месца, дзе чытанне двух урыўкаў побач сапраўды дае плён. Псалом 45 — гэта вясельная песня. Псалом 102 — гэта малітва чалавека ў бядзе. У Псалме 102 гэтыя словы звернуты да

ГОСПАДА, Бога Ізраїля, які стварыў свет. Абодва псалмы былі напісаны за стагоддзі да нараджэння Ісуса ў Віфлееме. Пасланне да Набраяў 1 цытуе абодва псалмы. Пасланне да Набраяў 1 падае абодва псалмы як словы Бога Айца. Пасланне да Набраяў 1 адносіць абодва псалмы да Сына. Звярніце ўвагу на невялікія адрозненні ў фармулёўках паміж арыгінальнымі псалмамі і цытатамі ў Пасланні да Набраяў 1. Біблія не хавае гэтых невялікіх адрозненняў, і гэтае даследаванне таксама іх не хавае. Тое, што не змяняецца паміж псалмамі і Пасланнем да Набраяў 1, — гэта асоба, пра якую ідзе гаворка ў гэтых словах.)

І. ГОСПАД СКАЗАЎ ГОСПАДУ МАЙМУ — ВЕРШ, ЯКІ СПЫНІЎ СПРЭЧКУ

І1. ПСАЛЬМЫ 110:1 Псалым Давіда. Сказаў ГОСПАД Госпаду майму: «Сядзь праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа пад стопы Твае!» **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]**
(2) Кій моцы тваёй пашле ГОСПАД з Сыёну: «Мей уладу сярод ворагаў тваіх!»

ГОСПАД СКАЗАЎ ГОСПАДУ МАЙМУ: СЯДЗІ АДПРАВА МЯНЕ --> ПАКУЛЬ Я НЕ ПАКЛАДУ ВОРАГАЎ ТВАІХ У ПАДНОЖЖА НОГ ТВАІХ.

(Мае асабістыя думкі: гэты адзін радок у Псалме 110:1 нясе больш сэнсу, чым паказвае першае чытанне. У англійскай мове абодва словы напісаны як «Lord». Адзінай падказкай пра розніцу з'яўляецца рэгістр літар. Першае слова напісана вялікімі літарамі, LORD. Другое слова не напісана вялікімі літарамі. Пад англійскім тэкстам стаяць два розныя габрэйскія словы. Першае габрэйскае слова — гэта заповітнае імя Бога, Яхве (H3068). Вялікія літары ў KJV заўсёды азначаюць, што габрэйскае слова, якое стаіць пад тэкстам, — Яхве. Другое габрэйскае слова — adown (H113), слова, якое азначае гаспадара або ўладара. Форма adown, ужытая тут, чытаецца як «мой Госпад». Давід, пішучы гэты псалым, запісвае, як Бог гаворыць з кімсьці, каго Давід называе сваім уласным Гаспадаром. Зараз задумайцеся над простым пытаннем. Давід быў царом Ізраїля. Хто быў яго Гаспадаром? Адказ становіцца яшчэ больш дзіўным, калі ўгадаць, што Бог абяцаў, што Хрыстос прыйдзе з роду самога Давіда, шмат пакаленняў пазней. Чалавек звычайна не называе свайго ўласнага праўнука «мой Госпад».)

Дж2. ЁН САМ ЗАПЫТАЎ ІХ ПРА ГЭТА, І НІХТО НЕ МОГ АДКАЗАЦЬ

МАЦЬВЕЯ 22:41 А ў фарысэяў, якія сабраліся, Ісус спытаўся, (42) кажучы: «Што вы думаеце пра Хрыста? Чый Ён Сын?» Кажуць Яму: «Давіда». (43) Кажа ім: «Як жа Давід у Духу называе Яго Госпадам, кажучы: (44) “Сказаў Госпад Госпаду майму: Сядзь праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа ног Тваіх”. (45) Дык калі Давід называе Яго Госпадам, як жа Ён — сын ягоны?» (46) І ніхто ня змог адказаць Яму ані слова; і з таго дня ніхто ўжо не адважваўся пытацца ў Яго.

ДЫК КАЛІ ДАВІД НАЗЫВАЕ ЯГО ГОСПАДАМ, ЯК ЖА ЁН — СЫН ЯГОНЫ? --> І НІХТО НЯ ЗМОГ АДКАЗАЦЬ ЯМУ АНІ СЛОВА.

(Мае асабістыя думкі: Ісус не сказаў фарысэям адказу на Сваё ўласнае пытанне ў Мацвея 22:41-46. Ісус задаў пытанне і пакінуў яго без адказу. Пытанне застаецца без адказу і дагэтуль, і на яго па-ранейшаму падыходзіць толькі адзін адказ. Хрыстос — сын Давідаў паводле плоці. Хрыстос — Гасподзь Давідаў паводле таго, кім Ён быў да нараджэння Давіда.)

І3. ПЁТР УЖЫВАЎ ТОЙ ЖА ВЕРШ У ДЗЕНЬ, КАЛІ ПАЧАЛАСЯ ЦАРКВА

ДЗЕІ 2:32 Гэтага Ісуса ўваскрасіў Бог, і ўсе мы — сьведкі гэтага. (33) Дык узьнесены правіцаю Бога і ўзяўшы ад Айца абяцаньне Сьвятога Духа, Ён выліў тое, што вы цяпер бачыце і чуеце. (34) Бо Давід не ўзыйшоў у неба, а ён кажа: “Сказаў Госпад Госпаду майму: “Сядзь праваруч Мяне, (35) пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа ног Тваіх””. (36) Дык няхай упэўнена ведае ўвесь дом Ізраїля, што Бог зрабіў і Госпадам, і Хрыстом Яго, Гэтага Ісуса, Якога вы ўкрыжавалі».

ДАВІД НЕ УЗЫШОЎ НА НЕБЁСЫ --> БОГ ЗРАБІЎ ГЭТАГА ІСУСА, ЯКОГА ВЫ РАСПЯЛІ, І ГОСПАДАМ, І ХРЫСТОМ.

(Мае асабістыя думкі: аргумент Пятра ў Дзеяннях 2:29-36 кароткі. Аргумент Пятра не патрабуе ніякай вынаходлівасці. Давід напісаў пра некага, хто сядзіць праваруч Бога. Давід сам ніколі не ўзыходзіў, каб сесці праваруч Бога. Чалавек мог пайсці і паглядзець на магілу Давіда, кажа Пётр некалькі вершаў раней. Значыць, псалым не быў пра Давіда. Пётр затым называе асобу, пра якую быў гэты псалым. Пётр называе гэтую асобу без якога-небудзь змякчэння: “Таго самага Ісуса, Якога вы ўкрыжавалі”. Пётр называе гэтую асобу “і Госпадам, і Хрыстом”.)

Ј4. ТОЙ ЖА ПСАЛОМ КАЖА ШЧЭ АДНО — І ПАСЛАННЕ ДА ЯЎРЭЯЎ БУДУЕ НА ГЭТЫМ ЦЭЛЫ АРГУМЕНТ

ПСАЛЬМЫ 110:4 Прысягнуў ГОСПАД і не раскаецца: «Ты — сьвятар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка».

ПРЫСЯГНУЎ ГОСПАД І НЕ РАСКАЕЦЦА --> ТЫ — СЬВЯТАР НА ВЯКІ ПАВОДЛЕ ПАРАДКУ МЭЛЬХІСЭДЭКА.

ГЕБРАЯЎ 5:5 Гэтак і Хрыстос ня Сам Сябе праславіў, каб быць Першасьвятаром, але Той, Які сказаў Яму: «Ты — Сын Мой, Я сёньня нарадзіў Цябе», (6) а таксама ў іншым [месцы] кажа: «Ты — сьвятар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка».

ГЭТАК І ХРЫСТОС НЯ САМ СЯБЕ ПРАСЛАВІЎ, КАБ БЫЎ ПЕРШАСЬВЯТАРОМ --> ТЫ — СЬВЯТАР НА ВЯКІ ПАВОДЛЕ ПАРАДКУ МЭЛЬХІСЭДЭКА.

ГЕБРАЯЎ 7:3 бяз бацькі, бяз маці, без радавodu, які ня мае ані пачатку дзён, ані канца жыцця, падобны да Сына Богага, застаецца сьвятаром назаўсёды.

ЯКІ НЯ МАЕ АНІ ПАЧАТКУ ДЗЁН, АНІ КАНЦА ЖЫЦЦЯ --> ЗАСТАЕЦЦА СЬВЯТАРОМ НАЗАЎСЁДЫ.

ГЕБРАЯЎ 7:24 а Гэты праз тое, што застаецца на вякі, мае сьвятарства, якое не адступаецца [ад Яго], (25) таму Ён і можа цалкам збаўляць тых, якія прыходзяць праз Яго да Бога, заўсёды жывы, каб заступацца за іх.

ЁН ПРАБЫВАЕ ВЕЧНА, І МАЕ НЕЗМЯНЯЛЬНАЕ СВЯШЧЭНСТВА --> ЁН МОЖА ЗАЎСЁДЫ ЗБАЎЛЯЎ ІХ ДА КАНЦА.

(Мае асабістыя думкі: адзін кароткі псалом змяшчае вельмі многа. Псалом 110 называе некага, каго Давід называе сваім Госпадам, які сядзіць праваруч Бога. Псалом 110 называе цара, які кіруе з Сіёна. Псалом 110 называе сьвятара на веки, чыну старэйшага за сьвятарства Ізраіля, засведчанага прысягай Бога, ад якой Бог не адступіцца. У старажытным Ізраілі закон трымаў пасаду цара і пасаду сьвятара асобна. Чалавеку не дазвалялася займаць абедзве пасады паводле гэтага закону. Псалом 110 дае абедзве пасады аднаму чалавеку. Кніга Пасланьня да Наврэяў прысвечана некалькі раздзелаў тлумачэнню таго, хто гэты чалавек.)

К. УЗНЯТЫ З МАГІЛЫ — І ЖЫВЕ Ў ТАБЕ

К1. САМ ФАКТ, І ЯК ЁН БЫЎ ПЕРАДАДЗЕНЫ

1 КАРЫНЬЦЯНАЎ 15:3 Бо я найперш перадаў вам тое, што і сам прыняў, што Хрыстос памёр за грахі нашыя паводле Пісаньняў, (4) і што Ён быў пахаваны і ўваскрос на трэці дзень, паводле Пісаньняў,

ХРЫСТОС ПАМЁР ЗА ГРАХІ НАШЫЯ, ПАВОДЛЕ ПІСАНИЯ + ЁН БЫЎ ПАХАВАНЫ + ЁН УВАСКРОС НА ТРЭЦІ ДЗЕНЬ.

1 КАРЫНЬЦЯНАЎ 15:20 Але цяпер Хрыстос уваскрос з мёртвых, стаўся Першынцам сярод памёршых.

ХРЫСТОС УВАСКРЭС З МЁРТВЫХ, СТАЎШЫ ПЕРШАПЛОДАМ СПОЧЫЛЫХ.

К2. ШТО ВАСКРАСЕННЕ ДАВЯЛО АБ ІМ

РЫМЛЯНАЎ 1:3 пра Сына Ягонага, Які паводле цела стаўся з насеньня Давіда, (4) і аб'явіўся як Сын Божы ў моцы паводле духа сьвятасьці праз уваскрасеньне з мёртвых, пра Ісуса Хрыста, Госпада нашага,

НАРОДЖАНЫ АД НАСЕННЯ ДАВІДАВАГА ПА ПЛОЦІ --> ЯКІ ЯВІЎСЯ СЫНАМ БОЖЫМ У СІЛЕ, ПАВОДЛЕ ДУХА СВЯТАСЦІ, ПРАЗ УВАСКРАСЕННЕ З МЁРТВЫХ.

(Мае асабістыя думкі: Павел зноў змяшчае абедзве часткі адказу ў адным сказе, на парадку, у Рымлянаў 1:3-4. Ісус паходзіў з роду Давіда, па плоці. Ісус быў абвешчаны Сынам Божым у сіле праз паўстанне з магілы. Любы чалавек можа сьвярджаць, што ён — Сын Божы. Толькі ў Ісуса гэта сьвярджэнне было даказана ўваскрасеннем з мёртвых.)

К3. ВЕТХІ ЗАПАВЕТ СКАЗАЎ ГЭТА ПЕРШЫМ

ПСАЛЬМЫ 16:10 бо Ты не пакінеш душу маю ў пекле і не дасі сьвятому Твайму ўбачыць парохненьне. (11) Ты дасі мне ведаць шлях жыцця; перад абліччам Тваім поўня радасьці,

праваруч Цябе — раскоша заўсёды.

ТЫ НЕ ПАКІНЕШ ДУШУ МАЮ Ё ПЕКЛЕ --> І НЕ ДАСІ СВЯТОМУ ТВАЯМУ ЁБАЧЫЦЬ ТЛЕННЕ.

ДЗЕІ 2:29 Мужы браты! Належыцца мне сказаць вам адкрыта пра патрыярха Давіда, што ён і памёр, і быў пахаваны, і магіла ягоная ў нас да гэтага дня. (30) А як быў ён прарок і ведаў, што прысягай прысягнуў яму Бог з плоду паясьніцы ягонай паводле цела паставіць Хрыста і пасадзіць на пасадзе ягоным, (31) прадбачачы, ён гаварыў пра ўваскрасеньне Хрыста, што не пакінутая душа Ягоная ў пекле, і цела Ягонае ня бачыла паракхеньне.

ДАВІД ПАМЁР І ПАХАВАНЫ --> ЁН, НАПЕРАД БАЧАЧЫ ГЭТА, СКАЗАЎ ПРА ЁВАСКРАСЕННЕ ХРЫСТА.

К4. І ЦЯПЕР — ЁН ЖЫВЕ Ў ЛЮДЗЯХ, ЯКІХ ЁН УРАТАВАЎ

РЫМЛЯНАЎ 8:11 А калі Дух Таго, Які ўваскрасіў Ісуса з мёртвых, жыве ў вас, Той, Які ўваскрасіў Хрыста з мёртвых, ажывіць і вашыя сьмяротныя целы Духам Сваім, Які жыве ў вас.

ДУХ ТАГО, ХТО ЁЗНЯЎ ІСУСА З МЁРТВЫХ, ЖЫВЕ Ў ВАС --> ЁН АЖЫВІЦЬ І ВАШЫ СМЯРОТНЫЯ ЦЕЛЫ.

ГАЛЯТАЎ 2:20 Я ўкрыжаваны з Хрыстом, і ўжо ня я жыву, але жыве ў-ва мне Хрыстос. А што цяпер жыву ў целе, жыву праз веру ў Сына Божага, Які палюбіў мяне і выдаў Сябе за мяне.

Я РАСПЯТЫ З ХРЫСТОМ --> І ЁЖО НЕ Я ЖЫВУ, А ЖЫВЕ ЁВА МНЕ ХРЫСТОС.

КАЛАСЯНАЎ 1:27 якім захацеў Бог паведаміць, якое багацьце славы тайны гэтай сярод паганаў, якая ёсьць Хрыстос у вас, надзея славы, **[G3466 musterion ■]**

ГЭТАЯ ТАЯМНІЦА = ХРЫСТОС У ВАС, НАДЗЕЯ СЛАВЫ.

ЯНА 14:23 Адказаў Ісус і сказаў яму: «Хто любіць Мяне, той захоўвае слова Маё; і Айцец Мой палюбіць яго; і Мы прыйдзем да яго і зробім жытло ў яго.

КАЛІ ХТО ЛЮБІЦЬ МЯНЕ, ЁН БУДЗЕ ЗАХОЎВАЦЬ СЛОВЫ МАЕ --> МЫ ПРЫЙДЗЕМ ДА ЯГО І ЗРОБІМ У ЯГО СЯЛІБУ.

(Мае асабістыя думкі: прасачыце ўсю лінію гэтага даследавання да яе завяршэння. Ісус быў з Айцом да таго, як было створана што-небудзь. Ісус з'яўляўся людзям у Старым Запавеце, і гэтыя людзі засталіся жывыя. Ісус нарадзіўся ад жанчыны ў невялікім горадзе. Ісус быў забіты на пагорку, на дрэве, па-за горадам. Ісус выйшаў з магілы. Біблія цяпер кажа, што Ісус жыве ў людзях. Гэта завяршэнне — тое, да чаго вяло ўсё гэта даследаванне з самага пачатку. Мэта гэтага даследавання ніколі не была ў тым, каб выйграць спрэчку аб тым, хто такі Ісус. Сутнасць гэтага даследавання ў тым, што той, хто ёсць усё гэта, хоча жыць унутры цябе. Звярні ўвагу таксама на Яна 14:23: "мы прыйдзем". Множны голас, які адкрыў Біблію ў Быцці 1:26, прысутнічае і тут.)

L. ЁН ВЯРТАЕЦЦА — І ВЫБАР, ЯКІ ЗАСТАЕЦЦА НАЗАЎЖДЫ

L1. ЁН ГРАДЗЕ, І КОЖНАЕ ВОКА ЁБАЧЫЦЬ ЯГО

ДЗЕІ 1:9 І, сказаўшы гэтае, Ён быў падняты, калі яны глядзелі [на Яго], і воблака ўзяло Яго ад вачэй іхніх. (10) І калі яны ўглядаліся ў неба, як Ён адыходзіў, вось, два мужы сталі перад імі ў белым адзенні (11) і сказалі: «Мужы Галілейскія! Чаго вы стаіце, гледзячы ў неба? Гэты Ісус, узяты ад вас у неба, прыйдзе гэтак сама, як вы бачылі Яго, што ідзе ў неба».

ГЛЕДЗЯЧЫ Ў НЕБА? ГЭТЫ ІСУС, УЗАТЫ АД ВАС У НЕБА, ПРЫЙДЗЕ ГЭТАК САМА, ЯК ВЫ БАЧЫЛІ ЯГО, ШТО ІДЗЕ Ў НЕБА.

АДКРЫЦЦЁ 1:7 Вось, Ён прыходзіць з аблокамі, і ўгледзіць Яго кожнае вока і тыя, якія прабілі Яго, і заплачуць перад Ім усе плямёны зямлі. Так, амэн.

І ЁГЛЕДЗІЦЬ ЯГО КОЖНАЕ ВОКА І ТЫЯ + ЯКІЯ ПРАБІЛІ ЯГО.

L2. 2 ТЭСАЛОНЦАЎ 1:7 а вам, прыгнятаным, — патольай разам з намі ў адкрыцці Госпада Ісуса з неба з анёламі сілы Яго, **[G1557 ekdikesis ■]** (8) Які ў полымі агню здзяйсняе помсту над тымі, што ня ведаюць Бога і не паслухмяныя Эвангелью Госпада нашага Ісуса Хрыста. (9) Яны атрымаюць прысуд — вечнае зьнішчэнне, ад аблічча Госпада і ад славы магутнасці Яго, (10) калі Ён прыйдзе ўславіцца ў сьвятых Сваіх і стацца дзівосным у дзень той у-ва ўсіх, якія паверылі, бо вы паверылі нашаму сьведчанню сярод вас.

У АГНІ ПАЛАЮЧЫМ, ЗДЗЯЙСНЯЮЧЫ АДПЛАТУ ТЫМ, ХТО НЕ ВЕДАЕ БОГА, І ХТО НЕ СЛУХАЕЦЦА ДАБРАВЕСЦЯ --> КАЛІ ЁН ПРЫЙДЗЕ, КАБ ПРАСЛАВІЦЦА Ў СВЯТЫХ СВАІХ.

(Мае асабістыя думкі: Прачытайце 2-е Пасланне да Фесаланікійцаў 1:8 не спяшаючыся. 2-е Пасланне да Фесаланікійцаў 1:8 называе дзве групы, а не адну групу. Першая група НЕ ВЕДАЕ Бога. Другая група НЕ СЛУХАЕЦЦА евангелля. Веданне і слуханне названы разам у адным і тым жа вершы. Заўважце таксама 2-е Пасланне да Фесаланікійцаў 1:10, якое з'яўляецца часткай таго ж сказу. Тое самае прышэсце Ісуса, якое для адной групы ёсць агонь, для другой групы ёсць слава. Гэта адна-адзіная падзея. На якім баку гэтай падзеі знаходзіцца чалавек, вырашаецца зараз, а не пазней.)

ІЗ. АДКРЫЦЬЦЁ 19:11 І ўбачыў я неба адчыненае, і вось, конь белы, і Вершнік на ім, называны Верным і Праўдзівым, і Ён паводле справядлівасці судзіць і ваюе. (12) А вочы Ягонья — як полымя агню, і на галаве Ягонай шмат дыядэмаў. Ён мае імя напісанае, якога ніхто ня ведае, апрача Яго Самога. (13) І Ён апрануты ў шату акрываўленую, і імя Ягонае называецца: «Слова Божа».

ТОЙ, ХТО СЯДЗЕЎ НА ІМ, НАЗЫВАЎСЯ ВЕРНЫ І ІСЦІННЫ --> ІМЯ ЯМУ — СЛОВА БОЖАЕ.

АДКРЫЦЬЦЁ 19:16 І мае на шатах і на сыягне Сваім напісанае імя: «Валадар валадароў і Пан паноў».

ВАЛАДАР ВАЛАДАРОЎ І ПАН ПАНОЎ.

(Мае асабістыя думкі: звярніце ўвагу на адзін невялікі радок у Адкрывенні 19:12. У Ісуса было імя напісанае, якога ніхто не ведаў, акрамя яго самога. Імёны, якія дадзены гэтаму даследаванню, з'яўляюцца ў тым жа ўрыўку. Гэтыя імёны — Верны і Праўдзівы. Слова Божае. Цар цароў і Гасподзь гаспадароў.)

І4. АДКРЫТЫЯ КНІГІ

АДКРЫЦЬЦЁ 20:11 І ўбачыў я вялікі белы пасад і Таго, Які сядзеў на ім, ад аблічча Якога ўцяклі зямля і неба, і не знайшлося месца для іх. (12) І ўбачыў я мёртвых, малых і вялікіх, якія стаялі перад Богам. І былі разгорнутыя кнігі; і разгарнулі іншую кнігу, якая ёсць [кніга] жыцця, і былі суджаныя мёртвыя паводле напісанага ў кнігах, паводле справаў сваіх. (13) І аддало мора мёртвых, што ў ім, і сьмерць ды пекла аддалі мёртвых, што ў іх; і быў суджаны кожны паводле справаў сваіх. (14) А сьмерць і пекла кінутыя ў возера агню. Гэта — другая сьмерць. (15) І калі хто ня быў знойдзены запісаным у кнізе жыцця, той быў кінуты ў возера агню.

КНІГІ БЫЛІ АДКРЫТЫЯ + ЯШЧЭ АДНА КНІГА БЫЛА АДКРЫТАЯ, ЯКАЯ ЁСЦЬ КНІГА ЖЫЦЦЯ --> ХТО НЕ БЫЎ ЗНОЙДЗЕНЫ ЗАПІСАНЫМ У КНІЗЕ ЖЫЦЦЯ, БЫЎ УКІНУТЫ Ў ВОЗЕРА АГНЯНАЕ.

(Мае асабістыя думкі: Каля прастола ў Адкрывенні 20:12 з'яўляюцца два віды кніг. Адзін від кніг запісвае тое, што рабілі людзі. Другі від кніг запісвае імёны і называецца кнігай жыцця. Адкрывенне 20:12 не кажа, што хтосьці быў выратаваны праз тое, што было напісана ў кнігах учынкаў. Адкрывенне 20:15 кажа, што адзінае, што вызначала вынік, — гэта было тое, ці было імя чалавека запісана ў кнізе жыцця.)

І5. ВЫБАР, ПРАМОЎЛЕНЫ ГЭТАК ЖА ЯСНА, ЯК УВОГУЛЕ ШТО-НЕБУДЗЬ СКАЗАНА Ў БІБЛІІ

ЯНА 3:18 Хто верыць у Яго, ня судзіцца, а хто ня верыць, той ужо асуджаны, бо не паверыў у імя Адзінароднага Сына Божага.

ХТО НЕ ВЕРЫЦЬ, УЖО АСУДЖАНЫ.

ЯНА 3:36 Хто верыць у Сына, мае жыццё вечнае, а хто ў Сына ня верыць, ня ўгледзіць жыцця, але гнеў Божы будзе на ім.

ХТО ВЕРЫЦЬ У СЫНА, МАЕ ЖЫЦЦЁ ВЕЧНАЕ.

РЫМЛЯНАЎ 6:23 Бо плата за грэх — сьмерць, а дар [ласкі] Божай — жыццё вечнае ў Хрысьце Ісусе, Госпадзе нашым.

БО ПЛАТА ЗА ГРЭХ — СЬМЕРЦЬ --> А ДАР [ЛАСКІ] БОЖАЙ — ЖЫЦЦЁ ВЕЧНАЕ Ў ХРЫСЬЦЕ ІСУСЕ, ГОСПАДЗЕ НАШЫМ.

(Мае асабістыя думкі: Рымлянам 6:23 — цэнтральны верш усяго гэтага даследавання. Рымлянам 6:23 — гэта адно кароткае сказ з двюма палавінамі. За грэх належыць плата, і гэтая плата — смерць. Гэтая плата робіцца адным з двух спосабаў. Альбо чалавек сам плаціць гэтую плату, назаўжды, альбо чалавек прымае тое, што ўжо заплаціў Ісус, як дар. Гэта і ёсць увесь выбар. Ніхто не пазбягае гэтага выбару, бо адсутнасць выбару — гэта тое самае, што выбраць першы шлях. Усё ў гэтым даследаванні, ад "стварым чалавека" ў Быцці 1:26 і аж да трона ў Адкрывенні 20, вяло да гэтага аднаго рашэння. Яшчэ ёсць час прыняць гэтае рашэнне. Ісус усё яшчэ кліча.)

L6. ДЗЕІ 4:12 і ні ў кім іншым няма збаўлення, бо няма іншага імя пад небам, дадзенага людзям, у якім мусілі мы быць збаўленыя».

І НІ Ў КІМ ІНШЫМ НЯМА ЗБАЎЛЕННЯ --> БО НЯМА ІНШАГА ІМЯ ПАД НЕБАМ, ДАДЗЕНАГА ЛЮДЗЯМ, У ЯКІМ МУСІЛІ МЫ БЫЦЬ ЗБАЎЛЕННЫЯ.

ЗАКАНЧЭННЕ

АДКРЫЦЦЁ 22:17 І Дух, і нявеста кажуць: «Прыйдзі!» І хто чуе, няхай скажа: «Прыйдзі!» І той, хто смагне, няхай прыходзіць, і той, хто хоча, няхай бярэ ваду жыцця дарма.

І ДУХ, І НЯВЕСТА КАЖУЦЬ: «ПРЫЙДЗІ --> І ТОЙ, ХТО ХОЧА, НЯХАЙ БЯРЭ ВАДУ ЖЫЦЦЯ ДАРМА.

ЯНА 3:17 Бо не паслаў Бог Сына Свайго ў свет, каб судзіць свет, але каб свет быў збаўлены праз Яго.

БО НЕ ПАСЛАЎ БОГ СЫНА СВАЙГО Ў СЬВЕТ, КАБ СУДЗІЦЬ СЬВЕТ --> АЛЕ КАБ СЬВЕТ БЫЎ ЗБАЎЛЕННЫ ПРАЗ ЯГО.

(Мае асабістыя думкі: Апошняя запрашэнне ў Бібліі нічога не коштуе. Апошняя запрашэнне ў Бібліі прапануецца кожнаму. Ужытае слова — "усякі, хто хоча." Слова "усякі, хто хоча" нікога не пакідае за бортам, наўмысна. Сюды ўключаны найгоршы чалавек, які чытае гэта дапаможнік. Сюды ўключаны той, хто ўжо гадамі кажа "не." Ісус, які ёсць усё гэта, — той, хто кажа: Прыйдзі. Усё, што трэба чалавеку — гэта прыйсці і ўзяць ваду жыцця.)

ПРАКТЫЧНЫ ТЭСТ

1. Да Габрэяў 9:22 — І амаль усё па закону чысціцца крывёю:

- a) Бо жыццё плоці ў крыві
- b) і без праліцця крыві не бывае адпушчэння
- c) бо кроў ёсць тое, што ўчыняе ўкупленне за душу

2. Да Рымлян 5:8 — Але Бог выяўляе Сваю любоў да нас тым, што, калі мы былі яшчэ грэшнікамі:

- a) мы будзем збаўлены ад гневу праз Яго
- b) мы прымірыліся з Богам смерцю Сына Яго
- c) Хрыстос памёр за нас

3. Да Яўрэяў 1:8 — Але Сыну кажа: Трон Твой, Божа, у векі вечныя:

- a) скіпетр праведнасці — скіпетр царства твайго
- b) скіпетр царства твайго — скіпетр праўды
- c) і ўлада будзе на плячы Яго

4. Псалом 110:1 — Скажаў ГОСПАД Госпаду майму: сядзі праваруч мяне,

- a) дакуль не пакладу ворагаў Тваіх у падножжа ног Тваіх
- b) валадар сярод ворагаў тваіх
- c) пакуль не пакладу ворагаў тваіх у падножжа ног тваіх

5. 1 Карынціянам 15:20 — Але цяпер Хрыстос уваскрос з мёртвых:

- a) і стаў першынцам з тых, што заснулі
- b) і што Ён уваскрос на трэці дзень, згодна з Пісаннямі
- c) і не дасі Святому Твайму ўбачыць тленне

6. Адкровенне 1:7 — Вось, Ён прыходзіць з аблокамі:

- a) і воблака ўзяло Яго з вачэй іхніх
- b) і ўбачыць Яго кожнае вока
- c) і каб здзіўляліся Яму ўсе, хто верыць

7. 2 Фесаланікійцаў 1:9 — якія панясуць пакаранне, вечную пагібель ад аблічча Госпада:

- a) і ад славы яго магутнасці
- b) якая ёсць другая смерць

с) і ад славы яго велічы

КЛЮЧ АДКАЗАЎ: 1-б, 2-с, 3-а, 4-с, 5-а, 6-б, 7-а

ЯК РАЗВІВАЕЦЦА ГЭТАЕ ДАСЛЕДАВАННЕ

ЯК ВАЖНЫЯ СЛОВЫ: АДНО АНГЛІЙСКАЕ СЛОВА "LORD" ПЕРАДАЕ ДВА РОЗНЫЯ ГАБРЭЙСКІЯ СЛОВЫ Ё ПСАЛЬМЕ 110:1. ГЭТЫЯ ДВА ГАБРЭЙСКІЯ СЛОВЫ - УЕНОВАН (H3068) І ADOWN (H113). УВЕСЬ ДОВАД, ЯКІ ІСУС ПРЫВЁЎ У МАЦВЕЯ 22:45, ГРУНТУЕЦЦА НА ГЭТАЙ РОЗНІЦЫ.

--> ЯК ГЭТА ТЫЧЫЦЦА ВАС: ІСУС — НЕ ТОЛЬКІ ТОЙ, ХТО ПРЫЙШОЎ. ІСУС — НЕ ТОЛЬКІ ТОЙ, ХТО ПРЫЙДЗЕ. ІСУС — ТОЙ, ХТО ХОЧА ЖЫЦЬ У ВАС ЦЯПЕР (КАЛОСЯНАМ 1:27, ГАЛАТАМ 2:20).

--> ШТО ГЭТА АЗНАЧАЕ ДЛЯ ВЕЧНАСЦІ: АДПЛАТА ЗА ГРЭХ - СМЕРЦЬ. ДАР ЖА БОЖЫ - ЖЫЦЦЁ ВЕЧНАЕ Ё ХРЫСЦЕ ІСУСЕ, ГОСПАДЗЕ НАШЫМ (РЫМЛЯНАМ 6:23). ГЭТА АДЗІНЫЯ ДВА СПАСАБЫ, ЯКІМІ ЧАЛАВЕК КАЛІ-НЕБУДЗЬ ПЛАЦІЦЬ ДОЎГ ГРАХУ.

ПАБОЧНАЯ СЦЕЖКА: ПСАЛЬМ 110:4 І КНІГА ГАБРЭЯЎ, РАЗДЗЕЛ 7, АДКРЫВАЮЦЬ УСЁ ВУЧЭННЕ ПРА СВЯШЧЭНСТВА МЕЛЬХІСЕДЭКА. ГЭТАЕ ВУЧЭННЕ АПІСВАЕ ЦАРА І СВЯТАРА, ЗЛУЧАНЫХ У АДНЫМ ЧАЛАВЕКУ, СТАРЭЙШАГА ЗА ЗАКОН, ЗАСВЕДЧАНАГА КЛЯТВАЙ, ЯКУЮ БОГ НЕ ЗАБЯРЭ НАЗАД. ГЭТАЕ ВУЧЭННЕ ЗАСЛУГОЎВАЕ АСОБНАГА ПОЎНАГА ДАСЛЕДАВАННЯ.

--> ПАБОЧНЫ ШЛЯХ: 2 ФЕСАЛАНІКІЙЦАЎ 1:7-10 І АБ'ЯЎЛЕННЕ 19:11-16 АДКРЫВАЮЦЬ УВЕСЬ ДАКТРЫНАЛЬНЫ ПЛАСТ ПРА ВЯРТАННЕ ІСУСА. ГЭТАЯ ДАКТРЫНА ЁКЛЮЧАЕ ПЭЎНАСЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА, РАПТОЎНАСЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА І ЗАПАВЕДЗЬ ЧАКАЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА. СЦВЯРДЖАЙЦЕ ПРОСТА: ПІСАННЕ СЦВЯРДЖАЕ ПЭЎНАСЦЬ ВЯРТАННЯ ІСУСА І АДМАЎЛЯЕЦЦА ДАВАЦЬ РАСКЛАД ВЯРТАННЯ ІСУСА (МАТФЕЯ 24:36, ДЗЕІ 1:7). ГЭТАЕ СЛУЖЭННЕ ТАКСАМА АДМАЎЛЯЕЦЦА ДАВАЦЬ РАСКЛАД ВЯРТАННЯ ІСУСА.

АДКРЫТАЕ ЗАПРАШЭННЕ — ХТО Б ТЫ НІ БЫЎ, ЧЫТАЙ ДАЛЕЙ

Вам не абавязкова быць хрысціянiнам, каб чытаць гэтае даследаванне. Многае магло прывесці вас сюды. Пошук мог прывесці вас сюды. Спрэчка магла прывесці вас сюды. Пытанне, якое вы неслі гадамі, магло прывесці вас сюды. Цікаўнасць да чужой веры магла прывесці вас сюды. Усё на гэтым сайце — ваша, бясплатна, на вашай уласнай мове. Мы ніколі не пытаемся вашае імя. Мы ніколі не пытаемся вашу краіну. Мы ніколі не пытаемся, у што вы верыце. Адно даследаванне не можа поўнасцю апісаць Ісуса. Мы аддалі гэтаму пытанню ўсё, што мелі, і гэтае даследаванне ўсё роўна прайшло толькі адной дарогай праз Біблію. Ісус існаваў да пачатку. Ісус існуе цяпер. Ісус вернецца. Ніводная старонка не можа завяршыць апісанне ўсяго гэтага. Больш даследаванняў чакае тут. Даследаванні пра міласэрнасць чакаюць тут. Даследаванні пра мудрасць чакаюць тут. Даследаванні пра веды чакаюць тут. Даследаванні пра цярпенне чакаюць тут. Даследаванні пра набожнасць чакаюць тут. Больш даследаванняў з'явіцца пазней. Чытайце гэтыя даследаванні ў любым парадку, які вам зручны. Правярайце нашы крыніцы па ходзе чытання. Кожны верш у гэтых даследаваннях надрукаваны цалкам, і гэта зроблена наўмысна. Вам ніколі не трэба верыць нам на слова. Вы можаце самі ўзважыць кожны верш.

Пасля гэтага ідзе яшчэ адно запрашэнне. Мы не будзем удаваць, што гэтае запрашэнне схавана. Гэтае запрашэнне — гэта даследаванне пра тое, што чалавек павінен зрабіць, каб быць выратаваным. Чытайце гэтае даследаванне зараз, калі хочаце чытаць яго зараз. Чытайце спачатку нешта іншае, калі вы аддаеце перавагу спачатку чытаць нешта іншае. Ніхто не лічыць. Дзверы застаюцца адкрытымі ў любым выпадку. Павел сказаў словы, прыведзеныя ніжэй, у горадзе, поўным алтароў багам, якія не былі яго Богам. Павел сказаў гэтыя словы людзям, якія не прасілі Паўла прыйсці ў гэты горад:

ДЗЕІ 17:26 Ён учыніў з аднае крыві кожны народ чалавечы, каб жылі на ўсім абліччы зямлі, вызначыўшы акрэсленыя часы і межы пражывання іхняга, (27) каб шукалі Госпада, можа,

дакрануцца Яго і знойдуць, хоць Ён і недалёка ад кожнага з нас,
ЁН УЧЫНІЎ З АДНАЕ КРЫВІ КОЖНЫ НАРОД ЧАЛАВЕЧЫ --> КАБ ШУКАЛІ ГОСПАДА, МОЖА, ДАКРАНУЦЦА ЯГО І ЗНОЙДУЦЬ + ХОЦЬ ЁН І НЕДАЛЁКА АД КОЖНАГА З НАС.

ГРЭЧАСКІЯ КЛЮЧАВЫЯ СЛОВЫ

“прымірыўся” — G2644 katallasso — змяніць варожасць на сяброўства; вярнуць у ласку
Каталяса адным словам называе ўсю прычыну крыжа.

“прымірэньне” — G2643 katallage — аднаўленне прыхільнасці; збліжэнне дзвюх разлучаных бакоў
Каталагэ паходзіць ад таго ж караня, што і каталасо, згаданае вышэй. Каталасо называе сам акт прымірэння (аднаўленне дружбы паміж двума, якія былі раздзелены). Каталагэ называе вынік гэтага прымірэння.

“адпушчэнне” — G859 aphesis — адпушчэнне прэч; вызваленне; адпушчэнне; прабачэнне
Без праліцця крыві няма адпушчэння грахоў.

“таямніца” — G3466 musterion — таямніца; нешта раней схаванае, а цяпер адкрытае
У Бібліі таямніца - гэта ніколі не загадка, якую трэба разгадаць. Таямніца ў Бібліі - гэта сакрэт, які Бог вырашыў расказаць.

“помста” — G1557 ekdikesis — тое, што вынікае са справядлівасці; поўнае выпраўленне несправядлівасці
Экдікесіс — гэта слова, ужытае ў 2 Фесаланікійцаў 1:8. Экдікесіс не азначае неўтрымальны гнеў. Экдікесіс азначае справядлівасць, здзейсненую цалкам.

“першынародны” — G4416 prototokos — першынец; той, хто першым народжаны
Айцец кажа: «і няхай усе анёлы Божыя пакланяюцца Яму» пра Сына.

ЯЎРЭЙСКІЯ КЛЮЧАВЫЯ СЛОВЫ

“ГОСПАД” — H3068 Yehovah — заповітнае імя Бога, напісанае ў KJV як ГОСПАД вялікімі літарамі
Там, дзе ў Старым Запавецце слова LORD напісана вялікімі літарамі, Ягова - гэта габрэйскае імя, якое стаіць за англійскім словам LORD.

“Госпадзь” — H113 adown — гасподзь; спадар; уласнік; той, хто пануе
У Псалме 110:1 форма adown чытаецца як "Гасподзь мой". Adown — гэта іншае яўрэйскае слова, чым Яхве, ГОСПАД, які кажа Гасподу Давіда ў гэтым вершы.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Belarusian Bible (CC BY-NC 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).